2

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PHTHISI PULMONALI.

TENTAMEN MEDICUM INAUGURALE, DE PHTHISI PULMONALI.

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,

Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto,

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

ANDREAS MUNRO,

ORCADENSIS;

CHIRURGUS.

Whilst meagre Phthisis gives a silent blow,
Her strokes are sure, but her advances slow;
No loud alarms nor fierce assaults are thrown;
She starves the fortress first, then takes the town.

GARTH.

Ad diem 24 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO.

TYPIS GEORGII MUDIE ET FILII.

1797.

VIRO EGREGIO,

THOMÆ BALFOUR DE ELWICK,

COPIARUM SCOTIÆ PRÆFECTORUM

UNI,

OB INNUMERA BENEFICIA,

QUIBUS EUM EJUSQUE

SIBI IN ÆTERNUM OBSTRINXIT:

NECNON,

THOMÆ ANDERSON,

IN OPPIDO LEITH DEGENTI,

REG. SOC. CHIRURGORUM SOCIO,

SUO IN MEDICINA PRÆCEPTORI PRIMO,

ET CERTO AMICO:

POSTREMO,

JACOBO PATERSON,

NON TAM AFFINITATE,

QUAM AMICITIA

QUA SE SEMPER DIGNATUS EST,

SIBI CARISSIMO;

HANCCE CHARTULAM,

STUDIORUM PRIMITIAS,

SUÆ ERGA EOS OBSERVANTIÆ,

EXIGUUM, SED SINCERUM, TESTIMONIUM,

SACRAM VULT

ANDREAS MUNRO.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PHTHISI PULMONALI.

Auct. ANDREA MUNRO.

MECUM reputanti, quem potiſſimum, e magna copiâ, morbum ſeligerem, de quo, hujus Almæ Academiæ legibus obtemperans, Tentamen Inaugurale quam breviſſimè exararem, priùsquam *Doctoris* gradum adipiſcerer, Phthiſis Pulmonalis ſummam attentionem meritò ſibi vindicare viſa eſt. Non tamen in ſpem venio, me aliquid novum aut certius de naturâ et curatione morbi ſempèr ferè lethalis,

A hùc

hùc allaturum; ſed, eo pæcipuè conſilio, ut, modo eum tractandi, et opinionibus, quas plerique medici, qui de hac re ſcripſerunt, ritè perſpectis, aliquantum auxilii afferre poſſem miſeriis eorum hominum, malo laborantium omnium, quæ ego ſcio, maximè funeſto, et latiſſimè graſſante. Et cum morbi diuturnitatem ac ſeveritatem ſpectes; cum in animo perpendas pulcherrimos utriuſque ſexûs, præſertìm feminini, juvenes eum adoriri ſolere, quos plerùmque, florente ætate, hilares animi, omniaque potiùs quam extremum diem expectantes, morte præmaturâ, amicis acerbâ, extinguit; ad hoc, ſtrages latiores in hâc inſulâ quam in ullâ aliâ terrarum parte quotannìs edere; nullus morbus, ni fallor, aut moleſtior, aut periculoſior, vel medicorum inveſtigatione dignior, haberi poteſt.

Sed, quamvis innumeri ferè libri, ad hanc rem pertinentes, a medicis ingenioſiſſimis ſcripti ſunt, tamen nihil aliud quam morbi levamen

attigiſſe,

attigiſſe, et sìc fato inſtanti aliquamdiu obſtitiſſe, videntur. Cujus rei ratio videtur eſſe, propterea quod morbus, de quo agitur, in inſtrumento delicatiſſimo vitæque quam maximè neceſſario, quò nullis remediis aditus rectà patet, continetur, vel ob aliquam cauſam adhùc in tenebris ſubmerſam.

Diverſæ hujus morbi ſpecies a ſcriptoribus memorantur, et a diverſis earum cauſis aliæ alitèr appellatæ ſunt. Sed mihi in animo eſt, in hoc tentamine, veræ phthiſi, a tuberculis in pulmonibus ſitis ortæ, curam meam adhibere.

Celeberrimus CULLENUS hunc morbum accuratè, ut mihi videtur, ſic definit: "Corporis "emaciatio, debilitas, tuſſis, febris hectica, et "plerùmque expectoratio, purulenta."

Eum in phthiſin incipientem et phthiſin confirmatam dividit: quarum illam nulla, hanc major vel minor puris expectoratio, comitatur.

 Hæ

Hæ tamen manifeſtè ſunt diverſa ſtadia, ſeu tempora, ejuſdem morbi, neque ſpecies diſtinctæ habendæ ſunt.

HISTORIA MORBI.

MORBUS primùm ſeſe oſtendit diverſis temporibus a pubertate ad ſeptimum luſtrum; nulla verò hominis ætas illi non obnoxia eſt. Infantes * enim interdùm nati ſunt ſummâ macie et

* Dr Alb. Haller, in Obſervationibus Pathologicis, hæc verba habet.—"The ancient phyſicians have aſſigned "certain ſtages of life to conſumptions. I ſhall not take "it upon me to call their judgment in queſtion upon the "ſubject. But I muſt beg leave to ſay, with due ſub-"miſſion to their judgment, that it is a diſeaſe which at-"tacks life very early, and even infancy itſelf, as I have "been convinced by more than one inſtance: and no "longer ago than January laſt, in a male infant, leſs than "a year old, which I diſſected, the right lobe of the lungs "was quite full of a white, thick, and well-concocted "pus."

et tuſſi violentâ laborantes, et, intra menſem poſt natum, phthiſi confirmatâ evidentèr exſtincti fuerunt * : et Dr Robinson mentionem facit mulieris, quam morbus hic corripuit, tempore quo menſtrua plerùmque fluere deſinunt.

Inflammationis ſtadium incipit ſiccâ tuſſiculâ, titillationem ciente, adeò leni, ut ſæpè obſervationem ægri vel ejus amicorum eludat. Reſpiratio quoque ſub motu corporis haud parùm acceleratur. Æger marceſcit, langueſcit, et motui omnigeno ineptus fit. Hæc ſymptomata in unum vel alterum annum ſine magnâ mutatione durant ; ſed æger frigore magis afficitur, quod tuſſim augere ſolet, et quoddam *catarrhi* inducit.

Tandem tuſſis ingraveſcit, ægro in lecto decumbenti noctu præſertìm moleſta eſt, et diutiùs manet quam ea quæ ab uſitato catarrho originem

* Dr Reid's Eſſay on the Phthiſis Pulmonalis.

originem ſuam trahit; quod, ſi æſtate accidit, pejus eſt.

Tuſſis ægrum ſæpè diù infeſtat, expectoratione nullâ comitante; ſed, cum frigori crebrò expoſitus ſit, magìs conſtans, aliquâ muci excreatione, præſertìm autem mane, ſtipata, evadit. Materia, excreatione rejecta, paulatìm copioſior, magis viſcida et fuſca fit: tandem flaveſcit, vireſcit, vel colorem purulentum induit. Quod argumento eſt ſtadium ſecundum vel *ſuppurationis* jam inchoâſſe.

Reſpiratio difficilior exiſtit, ægerque motûs aliquantulum averſatur, ac vìx quidem ferre poteſt. In mulieribus, morbo progrediente, et interdùm ejus principio, fluxus menſtrualis retinetur.

Cum tuſſis aliquamdiù manſerit, arteriarum pulſus, primùm naturales, jàm frequentiores fiunt. Dolor quoque alicubì in thorace, primùm

plerùmque

plerùmque ſub ſterno ſentitur, præcipue, vel ſolùm forſàn, cum tuſſis urget. Alter dolor, ineunte morbo, latus alterutrum ægri, præſertìm in lecto decumbentis, vel plenam inſpirationem facientis, occupat. Oculi hebeſcunt, vultus palleſcit, ſpiritus fœtidus evadit.

Confirmato jam morbo, hectica febris * incipit, cum acerbationibus meridianis et veſpertinis, ſudore in ſuperiori corporis parte paulò poſt erumpente. Genæ ruboribus circumſcriptis, poſt cibum ſumptum candentibus, ſuffunduntur. Manuum volæ et pedum plantæ ariditatis et caloris ſenſu moleſto afficiuntur. Oculi tunica adnata peculiaris albidi coloris fit.

Morbo

* Variæ ſeriptorum medicorum ſententiæ ſunt, de tempore quo febris hectica primùm apparet; aliis affirmantibus, eam incipere ſub finem primi ſtadii; aliis autem, ſe non oſtendere priùſquam ſtadium ſecundum terminetur vel ultimum inchoet. Sed hanc rem in medio linquam: nam, ſi omnia argumenta ad utramque opinionem ſuſtinendam, proferrem, limites, quos huic diſſertationi præſcripſi, tranſilirem.

Morbo progrediente, omnia ſymptomata magìs ingraveſcunt: tuſſis ægrum indeſinentèr urget, proclivitate ad vomitum ſtipante. Vox rauca, multùmque mutata fit. Magna anxietas et oppreſſionis ſenſus in pectore adſunt. Reſpiratio cita et operoſa eſt, et frequentèr fœtorem edit. Pulſus duriſſimi celerrimique, præſertìm veſpere adventante, raró pauciores quam centum intra temporis *minutum*, exiſtunt. Cutis valdè areſcit; nullum cibi deſiderium eſt; neque dormire poteſt æger. Veſperis adventu, ſudor accedit, et ſigna febrilia remiſſione fruuntur.

Tandem natura, tot malorum onus ferendo inhabilis facta, paulatìm refert pedem. Alvi fluxus, tertium morbi ſtadium ſtipans, aliis ſymptomatis ſupervenit. Expectoratio minus copioſa fit, ac miſeri ægri vires, ſudoribus colliquativis e fronte et pectore provenientibus, exhauriuntur. Malæ, dum reliqua cutis pallida decolorque exiſtit, rubore tinguntur. Oculi in ſuis orbitis deprimuntur; ungues curvantur; et capilli

pilli a corpore pafsìm delabuntur. Crura et tali tumefcunt, reliquo corpore penitùs exhaufto. Poftremò, vitâ per complures nonnunquàm annos maximæ miferiæ productâ, ægrum fæpe animi hilariffimum, et tandem rediturae valetudinis fecundæ fpem certiffimam foventem, facilis et repentina mors extinguit.

CAUSÆ REMOTÆ.

Remotæ Caufæ in opportunos facientes et excitantes dividuntur.

Caufæ homines huic morbo opportunos facientes funt debilitas et nimia mobilitas vaforum fanguiferorum. Quarum notæ funt pulcher et delicatus color vultûs, cutifque adeò pellucida ut venæ cærulei coloris manifeftè per eam appareant.

Peculiaris corporis forma, fcilicet, anguftus

thorax, collum longum, costæ depressæ, scapulæ prominentes, et corpus gracile, sanguinis ad pulmones impetui favet, eorundem obstructiones et sanguinis profluvia faciens, et sic homines huic morbo opportunos facit.

Hìnc mulieres ad phthisin pulmonalem prócliviores sunt quam viri, quarum pulcherrimæ et elegantissimæ ei sæpè succumbunt.

Magna quoque sensibilitas generis nervosi ad eandem proclivitatem gignit.

Ætas, porrò, quâ morbus primùm se ostendere incipit, inter has causas memoranda est; quoniam morbus raròˆ, ante pubertatem, vel ultra trigesimum quintum annum, accidere solet.

Tempus vernum, quoniam cum aliis causis suprà memoratis operam suam confert, inter earum numerum habendum est.

Omnium autem causarum huic morbo homines prædisponentium, nulla hùc magìs spectat quàm labes hæreditaria scrofulosa.

CAUSÆ EXCITANTES.

Causæ Excitantes, vel eæ quæ in corpore ad morbum jam proclivi facto, morbum excitant, complectuntur omnia quæ sanguinis majorem justo fluxum ad pulmones faciunt, vasa sanguifera ibì distendentem, et sic plethoram localem producentem.

Hujusmodi est pulmonum inflammatio partiumque vicinarum.

Catarrhus phthisin pulmonalem inducere periclitatur, magnam muci vim in pulmones dirigendo, et sic tussim molestam irritationemque excitando,

Omnia quæ ſanguinis congeſtionem in pulmonibus efficiunt, hujus morbi cauſæ excitantes habenda ſunt: cujuſmodi eſt exercitatio violenta; crebra cantio, ſeu voce ſeu tibiis; faſciæ, corpus arctè conſtringentes; fluxuum ſolitorum retentio; vehementes partium vicinarum dolores, liberum per pulmones aëris tranſitum impedientes; pulmonum obſtructiones et irritationes.

Exercitatio violenta, ſanguine celeriùs in pulmones propulſo quam indè expellitur, vaſa diſtendit, et *hæmoptiſin* gignendo habilis fit.

Cum vox per aëris a pulmonibus expulſionem formetur, magna ejuſdem intentio, ut in canendo, vel concionando, ſanguine in pulmonibus congeſto, eodem quo *exercitatio violenta* pertinet.

Arcta corporis per faſcias ligatio, quo minus ſanguis per vaſa in ſummo corpore liberè fluat, impedit,

impedit, ideòque ſanguinis circum cor accumulationem, et indè pendentia mala generat.

Menſtruorum fluxus hæmorrhoidalis, ſoliti e naribus ſanguinis profluvii, ſuppreſſio ; uſitatæ ſanguinis detractionis derelictio ; phthiſi originem præbere haud raró obſervantur. Iidem quoque effectus, ac ſuprà memorati, ab aliquo membro amputato interdum proveniunt *.

Vehementes dolores in partibus pulmonibus finitimis ; obſtructiones a tumoribus ſcirrhoſis vel a vomicâ nondùm patefactâ, vel a tuberculis vel *glandularum lymphaticarum augmine, ortæ* ; morbo iter complanant, juſtam pulmonum expanſionem, liberumque per eoſdem ſanguinis tranſitum, remorando.

His

* " The ſame conſequences may follow from the am-
" putation of a limb, as a great part of the circulatory
" veſſels are loſt, and little blood taken away ; by which
" an over-diſtenſion of the remaining veſſels muſt ariſe."
WHITE's Eſſay on Phthiſis Pulmonalis, p. 27.

His caufis excitantibus adjici poffunt concretiones lapideæ in pulmonibus, eorundem pleuræ adhæfio, pulveris inhalatio, quod identidèm accidit quibufdam artificibus; lapicidis, nempè, in frumenti moliturâ, vel linum carpendo, verfatis, cæterifque.

CAUSA PROXIMA.

Hanc effe *inflammationem, et tuberculorum fuppurationem*, inter plerofque fcriptores medicos convenit.

Hoc morbo interemptorum fectis cadaveribus, reperiuntur tubercula, in pulmonibus latentia, alia minima grana, alia autem fabas equinas, magnitudine referentia *. Hæc tubercula, cum fecentur, albidæ, lævis, cartilaginofæ fubftantiæ, videntur. In iis paulò provectioribus minima foramina in fuperficie obfervantur.

* Reid on Phthifis Pulmonalis.

tur. Ea vero quæ adhùc perfectiùs ſunt formata unâ vel alterâ inſtruuntur cavitatibus, liquorem puris inſtar continentibus. Quo deterſo, quædam parva foramina in fundo apparent, a quibus compreſſis liquor, ei in cavitatibus ſimilis, prodit. Tubercula majora vomicæ vocantur. Cum integra reperiantur, albidum, flavum, cæruleum, cinereum, et interdùm fœtidum liquorem continent ; quum autem rumpantur, liquor, qui emittitur, magìs vel minùs rubidus eſt, et expectorationis purulentæ cauſa exiſtit. Rush, qui magnum ſibi nomen meritò peperit, opinatur, tubercula proficiſci a debilitate, omnibus corporis partibus communi, vaſis bronchiorum propagatâ, quæ efficit ut hæc mucum, præter naturam abundantem, ſecernant, interdùm in tracheam effuſum, manè excreatione rejiciendum, (nam inter ſomnum copioſius ſolito ſecernitur), ſæpiùs autem in ipſos pulmones, et tumores ibì gignentem.

RATIO

RATIO SYMPTOMATUM QUORUNDAM.

Tuſſis ſicca, inter prima ſigna obſervata, a formatione et irritatione tuberculorum, pendere videtur.

Spirandi difficultas a tuberculis bronchia prementibus et liberum aëris tranſitum impedientibus, oritur.

Debilitas et *tabes*, obſtructiones in pulmonibus, et pravam cibi concoctionem, pro cauſâ agnoſcunt, et a ſudoribus accedentibus magnoperè augentur. Magnæ debilitati quoque originem præbet febris hectica.

Facies pallida et *peculiaris albor tunicæ adnatæ* imminuto ſanguinis impetui in his partibus tribui debent.

Expectorationem

Expectorationem purulentam a ruptis vomicis oriri verisimile videtur: et si sanguine tingitur, quædam vasorum pulmonalium erosa fuisse, argumento est.

Talorum œdema a tardo sanguinis reditu per venas, ob corporis debilitatem, pendet; undè sanguis majore copiâ per arterias exhalantes propellitur, hanc effusionem efficiens.

Febris hectica plerùmque putatur oriri a tuberculorum pure in sanguinem resorpto, et per totum corpus diffuso, ob acrimoniam suam cor et arterias passìm stimulante, pulsuumque velocitatem accelerante.

DIAGNOSIS.

Quum morbus longè progressus sit, ab aliis facilè distinguendus est: summa macies, expectoratio purulenta, febris hecticæ symptomata, mor-

bum ſolerti medico manifeſtum reddunt. Sed principio ejuſdem talis diſtinctio non æquè facilis eſt. Morbus, cui phthiſis, initio ejus ſimillima eſt, et quîcum facillimè confundi poteſt, catarrhus eſt. Notæ huic propriæ ſunt; propterea quòd præcipuè hyeme vel vere accidit, poſtquàm frigus corpori admotum eſt; ſigna a frigore orta: ſcilicet, coryza, inflammatio, et tumor faucium, raucedo, ab ipſo morbi principio tuſſis, febris inflammatoria, nulla debilitas, et hæc ſymptomata, æſtate adventante, decedentia. Quamvis nullum eorum ſignorum ſeparatìm ſumptum magni momenti eſt, ex omnibus tamen conjunctis, *catarrhum* adeſſe medicus colligere poteſt. E contrario, tuſſis non ab ipſo morbi principio, incipiens, neque a *catarrho* originem trahens; non humida, et æſtatis adventu non decedens; paulatìm accedens; ab ægro ipſo vìx percepta; macies quoque debilitati adjecta; phthiſin adeſſe, et tubercula in pulmonibus deliteſcere, ſatìs demonſtrant.

PROGNOSIS.

In plerisque casibus, eventus hujus morbi infaustus est, et in junioribus quàm in ætatis provictioris hominibus periculosior.

Opinio vulgaris est, cùm pulmones morbidi facti sint, morbum immedicabilem fieri. Sed rem non sempèr ità se habere, ex hoc patet, unum pulmonum lobum hominis, qui ex hoc morbo convaluerat, secto ejus cadavere, prorsùs deletum repertum fuisse *. Magnum morbi periculum hìnc forsàn oritur, propterea quòd morbus plerùmque multum in corpore detrimenti ediderit, priusquàm medicus ad ægrum arcessitus sit. Phthisis pulmonalis, quam hæmoptysis causa continet, minùs periculosa quàm a tuberculis orta, est. Phthisis, tuberculorum proles, interdùm sanata est; sed tabi hæredita-

 riæ

* Mudge on Catarrh.

riæ debita, omnium periculofiffima et certiffimè fatalis invenitur. Periculum, aliquâ faltem ex parte, judicari poteft a magnitudine ad quam febris hectica pervenit. Summa macies et debilitas, fudores copiofi et alvus fufa, de ægro jàm actum effe, ferè pro certo indicant. Homines, tamen hoc morbo affecti, fumma debilitate in quâ vita confiftere potuit, laborantes, a medicis defperati, contra omnium fpem interdùm, quamvìs rariffimè ad perfectiffimam fanitatem reftituti funt. GREGORIUS nofter, in fuis Prælectionibus Clinicis, exemplum refert feminæ, a phthifi poft pleuritidem correptæ, cujus mortem fudores colliquativi, diarrhæa, febris hectica, purulenta expectoratio, aliaque figna màla, jam jamque affuturam, denunciabant. Idoneâ verò curatione adhibitâ, remediifque ad fymptomata mala compefcenda applicatis, intervallo quadraginta circiter dierum, priftinam valetudinem fecundam mirum in modum prorfùs recuperavit. Compluribus interjectis annis, quibus omnibus phthifeos indiciis immunis vitam egerat, ad no-

focomium

ſocomium rheumatiſmo acuto laborans ſe recepit; nunquàm poſtea tamen phthiſis eam adorta eſt. Geſtatio phthiſi moram afferre obſervatur; ſed, poſt partum, omnia ſymptomata revertuntur, et ingraveſcunt, breviterque miſellæ mortem accelerant.

CURATIO.

In nullo, quàm in hoc morbo artis medicæ impotentia magìs conſpicua atque deploranda eſt, neque ullus morbus medicinæ opprobrium rectiùs habetur. *Theoria*, ab ingenioſo Beddoes nuper in medium prolata, docet phthiſicos aliquam ſubiiſſe mutationem, quâ pulmones eorum *oxygen* ab aëre ſibi attrahendo habiliores fieri, et hìnc morbum oriri. Cujus veritatis ſanguinis color rutilus argumentum oſtentatur. Hâc *hypotheſi* nixus, eruditus ille medicus et ſcriptor elegans, ægros, arctis cubiculis incluſos, aërem *carbonicum* per apparatum, hoc conſilio conſtructum,

conſtructum, inhalare ſuadet; nempè, ut ſic ſtatus ſcorbuticus afferatur. Sed hæcce *theoria* phthiſeos naturam nequaquàm poteſt explicare, quoniam, quæ corpus oxygenis appetentius faciant, prorſùs ignoretur; veriſimiliùſque videtur, cum reſpiratio multum impediatur, aërem mephiticum quam *oxygenem* in pulmonibus accumulari.

Ex ante dictis de morbi naturâ, quam difficilis, ſi unquam poſſibilis, ejus ſanatio ſit, omnibus facilè patebit. Et quamvis omnia, quibus medicus utitur, remedia plerùmque ſecùs procedunt, nihilominùs ſummâ ope niti, et nunquàm ſpem amittere, decet. Igitur ad hoc efficiendum tria conſilia neceſſaria ſunt.

1*mo*, Tuberculorum inflammationi occurrere.

2*do*, Immodicum humorum impetum a pulmonibus ſuperficiem verſus dirigere.

3*tio*,

3*tio*, Symptomatis quibuſdam levamen afferre.

Primum conſilium perficitur, regimine antiphlogiſtico ſedulò obſervato, ideoque alimenti generis, quo æger utitur, ratione habitâ. Hoc enim tanti momenti eſt, ut, diætâ neglectâ, fruſtrà omnia reemedia adhiberentur. Æger itàque a cibo animali prorſùs abſtineatur, ſoliſque ferè plantis, quamvis non minimum nutrimenti habentibus, utatur.

Lac igitur phthiſicorum maxima pars tàm curationis quàm cibi eſſe debet, cujus beneficium longa ſeries annorum teſtatur. Genus hujus quod attinet; vel femineum, vel aſininum, vel equinum, vel caprinum, omnibus aliis anteponenda ſunt, quippe quæ, quàmvis minus nutritionis continent, concoctu faciliora ſint.

Nonnulla exempla phthiſeos, ſine ullis medicamentis, a lacte humano ſolo ſanatæ, memoriæ traduntur,

traduntur, cum ultima ægri hora adventare putaretur *. Lacti tamen incommoda ſua non deſunt; quippe quòd, alvum modo aſtrictam reddat, modo nimìs coagulando noxæ fiat. Sed magneſia, ventriculi aciditatem corrigendo, ambobus his malis commodiſſimè occurret.

Caro ipſa, et cibus e carne petitus, quia nimis ſtimulat, et calorem in ventriculo excitat, multum damni ſecum afferunt; ideoque ſempèr ferè vitanda. Quod ſi unquàm hujuſmodi materia utendi neceſſitas accidat, piſces, præſertìm autem teſtacei, minus detrimenti morbo efficiunt.

Sed dùm ad ægri regimen attendimus, minimè negligendus eſt animi ſtatus. Igitur tranquillus et placidus ſervandus, amicorum grato contubernio delectandus eſt, a pathematibus violentis longè abſit; quam ob rem, omnes animi affectiones

* ROBINSON on Phthiſis Pulmonalis.

affectiones nimiæ, ut ira, gaudium, mœror, &c. quæ ſtimulo ſuo nocent, fugiendæ ſunt.

Sanguinis detractio. Venæſectio in hoc morbo remedium utiliſſimum eſſe invenitur; ſed, niſi quibuſdam rebus ejus uſum ſuadentibus, ad eam non ſempèr decurrendum mihi videtur. Cùm ægri vires multùm proſtratæ ſint, hæc evacuatio perniciosa manifeſtè eſſet. Symptomata, ſanguinis detractioni faventia, ſunt tuſſis ſicca, pulſus plenus, durus, et creber; in thorace dolor; reſpiratio difficilis. Sanguis parcâ manu * educendus eſt; nàm copioſè profuſus, le-

D vamine

* Gregorius ingenioſus obſervat, ſempèr memoriâ tenendum eſſe, "Tantam ſæpe, quaſi puncto temporis, ab "intempeſtiva ſanguinis abſtractione, corpori inferre per- "niciem, quantam neque optimi medici peritia, neque "omnia medicinæ ſubſidia, poſtea compenſare potuerint. "Nam, ut ſanguis ſemel miſſus nunquam in venas redit, "ſic neque vires cum illo amiſſæ in variis morbis un- "quam refici poſſunt."

vamine pro tempore allato, poſteà debilitatem ægri auget, mortemque citam intentat.

Refrigerantia. Ea, plerorumque conſenſu, ad tuberculorum inflammationem minuendam plurimùm valent. Hùc ſpectant ſucci maturorum fructuum, aquâ diluti, qui ſuaviſſimum potum ſuggerunt. Sed ſuâ culpâ non carent, quoniam ad diarrhæam proclivitatem gignant, quæ cum obſervatur, parciſſimè adhiberi debent *.

Indicatio altera perficitur

Per exercitationem. Omnigeni corpus exercendi modi, quos nimia quaſſatio non ſtipat, phthiſipneumoniacis ſalutiferi ſunt. Quoniam, igitur,

* Gregorius, in Prælectionibus ſuis de Medicinæ Praxi, mentionem facit feminæ hoc morbo laborantis, quæ adeo debilis fuit, ut ejus ſupremus dies mox expectaretur, ad ſanitatem reductæ, ſolùm magnam aurantiorum vim quotidie edendo.

igitur, ambulationem nimia comitetur agitatio, in ejus locum, approbantibus medicis, equitatio, navigatio, et in ſediculâ pendulâ agitatio, ſubiêre, de quibus ſingulis pauca diſſerere mihi in animo eſt.

Equitatio, niſi cum ad hæmoptyſin proclivitas adſit, phthiſicis magno ſæpè auxilio eſt. Sed in memoriâ tenendum eſt, hanc geſtationem tantùm ineunte morbo ſalutarem eſſe : et, e contrario, cum jàm morbus longè proceſſerit, pure ſanguine recepto, perque univerſum ſyſtema diffuſo, quumque febris hectica totum corpus multùm debilitaverit, tùm demùm remedium hocce, ab egregio SYDENHAMO adeò laudatum, nocentiſſimum evadere. Vehiculo ferri, cæteris paribus, niſi in viis planis, æquè ferè culpandum eſt.

Navigatio. Omnium autem geſtationis generum optimum eſt navi vehi ; quippe cujus agitatio diu noctuque indeſinentèr ſervetur,

quodque conſtantem, et æqualem perſpirationem ſuſtentet. De utilitate hujus geſtationis inter omnes ſcriptores medicos convenit, ſed de modo quo effectus ſuos edat, magna ſententiarum diverſitas exiſtit; aliis beneficium ejus balſamico reſinoque aëri, a navi inhalato, aliis verò ſalinis et bituminoſis particulis a mari inſpiratis, attribuentibus. Talia autem commenta, tanquam conjecturalia, ſuſque deque habeo. Latet cauſa, effectus notiſſimus eſt.

In ſella penſili agitatio. Hoc remedium ab ingenioſo medico CARMICHAEL SMYTH magnis laudibus elatum eſt, qui in libello, quem de hâc re paucis abhînc annis edidit, tredecim homines, phthiſi laborantes, per hoc exercitii genus ſecundam eorum valetudinem ſuo ductu rurſùs recuperâſſe affirmat. Idem in cor et pulmones ſuam vim exercere opinatur, nàm confeſtìm pulſum celeriorem, ægrumque validiorem, reddit. Ejuſdem agitationis pericula poſtea facta a CULLENO et GREGORIO, in Noſocomio Edinenſi, non

æquè

æquè profperos fucceffus habuerunt. Cum ægri vires multùm fractæ fint, manifefto periculofa foret.

Emetica. Quidam fcriptor *, emeticorum, fed, ut mihi videtur, fine difcrimine, ufum commendavit; quippe quæ fanguinem ad fummum corpus propellant. Certè, in primo morbi ftadio, ægri viribus non multum imminutis, ut naufeam cieant adminiftrata, ad hunc effectum præftandum valent: et, ut illuftriffimi BRYAN ROBINSON experimenta demonftrant, ad hæmorrhagias reprimendas, morbofque, ab inequali fluidorum diftributione provenientes, tollendos, accommodata funt: fed, morbo jàm multùm progreffo, debilitatem augent, et mortem, quæ alitèr aliquamdiù arceri potuiffet, accelerato pede inftare faciunt. Cl. DUNCANUS, cujus rerum medicarum obfervatio accurata, ejus teftimonio magnam auctoritatem conciliat, in multis phthifeos tuberculofæ exemplis, expectationi

fuæ

* REID on Phthifis Pulmonalis.

ſuæ non reſpondiſſe in prælectionibus clinicis affirmat.

Veſicatoria alicui thoracis parti admota, ſanguinem a pulmonibus ad ſuperficiem attrahendo, et dolore lateri infixo ſublato, plurimùm proſunt. Idem ferè dicendum eſt de *ſetaceis*, *fonticulis*, et *cauſticis*, quæ, ſanguinis ad pulmones impetum minuendo, bonos eorum effectus præſtant.

Diaphoretica noxæ ſunt. Sed omnium quæ ad ſummum corpus ſanguinis determinationem efficiunt, utiliſſimum, ipſiſque ægris gratiſſimum eſt, veſtimentis calidis ſe defendere. Hoc conſilio, igitur, ſubucula lintea pro laneâ mutari debet, crura et pedes tibialibus laneis obvolvenda ſunt. Frigori enim pedibus applicato, phthiſicis nihil pernicioſius eſſe poteſt.

E rationis ſimilitudine, nonne generalis corporis frictio phthiſicis utilis eſſe debet?

Cœli

Cœli temperies. Aër agreſtis anteponendus urbano; quocircà rus petendum, ubi neque aquilo frigidus tempore verno, neque æſtati fervidi auſtri, infeſtant ægrum. Sed cùm in hâc inſulâ gratum anni tempus per paucos tantùm menſes duret, medici ſtatuerunt optimum eſſe conſilium, hyeme incipiente, mittendos ægros ad regiones iis accommodatiſſimas, ſcilicet, Madeiram, Italiam, Galliamque auſtralem. Sed harum omnium, cœli temperies maximè æqualem, et phthiſicis præſtantiſſimam, in Madeirâ eſſe, longâ experientiâ teſtatur Dr HEBERDEN; in eâ, enim, calor æſtatis, et frigus hibernum, æquè vitari poſſunt.

Poſtremò, ad tertium conſilium perficiendum, nempè ad maximè urgentia ſymptomata levandum, varia, diverſis temporibus, remedia, et cum vario ſucceſſu, excogitata ſunt, quorum præcipua breviter ſequar.

Opium. Imprimis ad tuſſis ſeveritatem com-

peſcendam

pefcendam in provecto morbi ftadio, opium plus boni efficere repertum eft, fomnô inductô, quàm mali, diathefi phlogifticâ auctâ. Idem ad diarrhæam colliquativam fiftendam maximè pollet. Ineunte diarrhæâ, fecundum CULLENUM illuftriffimum, acidi fructus, antifepticâ vi, falutiferi effe putantur. Vini aliquantum ægro præbendum eft, et ob caufas fuprà dictas, et quia ejus vires optimè fuftentat.

Cinchona. Cum magna diathefis inflammatoria adfit, cortex Peruvianus, eodem modo, ac cætera tonica, hâc auctâ, damnum adfert, fed in ultimo morbi ftadio, tali diathefi non prefente, ægrique viribus multùm proftratis, a compluribus auctoribus commendatus eft, nec immeritò; quippe qui cum acidis conjunctis fudoribus colliquativis optimum levamen præbet.

Eodem redeunt *mucilaginea quædam* quippe quæ morbi fævitiam fæpè frangant, ventricu-

loque

loque levius quàm *olea expreſſa* vel *ſyrupi* inſideant.

Dolores lancinantes in pectore interdùm adeò ſunt intenſi, ut ad eos mitigandos ſanguinis miſſione opus ſit.

Porrò, hìc non alienum videtur quædam remedia enumerare, quæ morbo generali auxiliari dicuntur.

Inter ea hydrargyri præparata ſuis laudatoribus non carent: ſed CULLENUS cùm eorum pericula multa feciſſet, in hoc malo, manifeſtæ perniciei eſſe, certior factus eſt.

Aquæ chalybeatæ ægro jàm convaleſcenti prodeſſe putantur.

Aquæ marinæ *, phthiſi ſcrophuloſâ laborantes ſæpè optimos effectus experti ſunt.

* RUSSEL in Tractu de Aquâ Marinâ.

De *Balſamicis*, quæ frequentèr in hoc morbo adhiberi ſolent, inter medicos non convenit; ſed Myrrha, ſecundum clarum DUNCANUM, cum tartari chryſtallis, vel nitro conjuncta, bonum remedium, præſertìm in feminis hyſtericis, evadit.

Cicuta et *digitalis* in hoc morbo ægris interdùm adminiſtrantur; ſed talium remediorum boni effectus mihi ambigui videntur, neque ad ea confugiendum eſt, priùſquam omnia alia ſecùs proceſſerant.

Ætheris vitriolici vapores in phthiſeos pulmonalis curatione a Doctore RICARDO PEARSON nupèr multùm laudati ſunt: ſed cum ego eorum effectuum bonorum periculum nunquàm fecerim, ipſius verba hic loci liceat mihi citare.

" * Having, for the laſt two years, preſcribed
" the vapour of vitriolic æther to patients la-
" bouring

* Annals of Medicine for 1796, page 420

" bouring under phthifis pulmonalis, and ha-
" ving, both in hofpital and private practice,
" experienced the beft effects from its ufe in
" this frequent and formidable difeafe, I am
" preparing to lay before the public a report of
" the cafes in which it has been given, accom-
" panied with remarks on fome other remedies
" that may be employed with advantage in
" the cure of confumptions. Being defirous,
" in the recommendation of a new medicine,
" to have my own evidence fupported by the
" concurrent teftimonies of other practition-
" ers, I take the liberty of calling your at-
" tention to this fubject, and of fubmitting to
" your notice my method of ufing this appli-
" cation, which is fimply this : I direct the
" patient to pour one or two tea-fpoonfuls of
" pure vitriolic æther, or of æther impregnated
" with cicuta in the manner hereafter defcri-
" bed, into a tea-cup or wine-glafs, and af-
" terwards to hold the fame up to the mouth,
" and draw in the vapour that arifes from it

" with the breath, until the æther is evapo
" rated. This is repeated three, four, or five
" times, in the courſe of a day, for a month
" or ſix weeks, more or leſs according to cir-
" cumſtances. The firſt effects of this appli-
" cation are, an agreeable ſenſation of cool-
" neſs in the cheſt, an abatement of the dyſp-
" nœa and cough, and, after ten minutes or a
" quarter of an hour, eaſier expectoration. The
" ultimate effects, provided other proper mea-
" ſures be not neglected, (for this is not to ſu-
" perſede the uſe of other medicines, but to be
" employed in conjunction with them), are, a
" removal of the local inflammation, a clean-
" ſing and healing of the ulcerated lungs, and
" a ſuppreſſion of the hectic fever. To aſſert,
" that all theſe beneficial conſequences will
" flow from its application in every ſpecies
" and degree of phthiſis pulmonalis, would be
" adopting the language of quacks, and in-
" ſulting the underſtanding of every one ex-
" perienced in the profeſſion: but to ſay, that
ſome

" ſome of theſe good effects are likely to re-
" ſult from its uſe in moſt inſtances, and moſt
" of them in a great number of inſtances, is
" aſſerting only what an experience of two
" years, in a ſituation where the opportunities
" of making trial of it have been very fre-
" quent, has fully confirmed.

" The ſalutary operation of the æther ap-
" plied to the lungs, in the form of vapour,
" I have found to be greatly promoted by
" ſeveral volatile ſubſtances that are ſoluble in
" it, but by none more ſo than the cicuta. By
" macerating a ſufficient quantity of the dried
" leaves of this plant in æther, for the ſpace
" of three or four days, or at moſt a week,
" and occaſionally ſhaking them together, a
" very ſaturated tincture is obtained, which
" may be inhaled in the ſame manner, and in
" the ſame doſes, as the pure æther. My pro-
" portions are a ſcruple or half a dram of the
" powdered leaves to every ounce of æther.

" The

" The narcotic particles of the cicuta, con-
" veyed in this manner, along with the æther,
" to the diſeaſed lungs, act as a topical appli-
" cation with the beſt effect: hence æther,
" thus impregnated, ſucceeds in moſt inſtances
" better than when it is employed alone. The
" only unpleaſant circumſtance attending the
" inhalation of this æthereal tincture of cicuta,
" is a ſlight degree of ſickneſs and giddineſs,
" which, however, ſoon go off.

" It cannot be expected, that I ſhould here
" point out every ſymptom, or ſet of ſymptoms,
" which indicate or forbid the uſe of this ap-
" plication: I ſhall only remark, that it ap-
" pears to be beſt ſuited to the florid, or what
" is commonly termed the ſcrophulous con-
" ſumption. Where the pulmonic affection is
" complicated with the meſenteric obſtruction,
" or diſeaſes of the other viſcera, or a dropſi-
" cal condition, it affords but tranſitory relief;

" and

" and in the very laſt ſtage of the diſorder, the " proper time of uſing it is paſt."

Finem impoſiturus Diſſertationi huic Inaugurali, quam nunquàm ſcripſiſſem, niſi ut hujus Academiæ inſtitutis morem gererem, qualiſcunque eſt, rogo, Præceptores mî, eam boni conſulatis. Erroribus, qui paſsìm inveniri poſſunt, indulgentèr ignoſcatis. Nullius enim mali, cui miſeri mortales obnoxii ſunt, natura inveſtigatu difficilior, nullius morbi curatio magìs incerta et infelix, eſt, neque ſolertiſſimorum medicinam facientium tàm in ejus, quàm multorum aliorum, medelâ, conatus, opprobrii, " artem noſtram " conjecturalem eſſe," injuſtitiam oſtendere unquàm potuerunt, vel, fortaſsè, unquàm poterunt.

